

คอแลน

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Nephelium hypoleucum* Kurz

ชื่อพื้นเมือง หมักแงว (นครราชสีมา); คอแลน (ภาคกลาง, ภาคเหนือ); มะแงว, หมักงาน (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ); มะแงะ, หมากแงว (ภาคกลาง, ภาคตะวันออก); คอแลนตัวผู้, ลิ่นจีป่า (ภาคตะวันออกเฉียงใต้); กะเบน, คอรั้ง, สังเคียดขอนแก่น (ภาคใต้)

ชื่อวงศ์ SAPINDACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น คอแลนเป็นไม้ต้นขนาดกลาง สูงถึง 20 เมตร เปลือกต้นสีเทาแตกสะเก็ด เรือนยอดเป็นพุ่มกลม สีเขียวเข้ม

ใบ ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก เรียงสลับ ใบย่อย 3 – 5 คู่ ใบย่อยรูปไข่แกมขอบขนาน ปลายใบแหลม โคนใบมน ขอบใบเรียบ ผิวใบด้านบนมีขนสีน้ำตาลปกคลุม

ดอก ดอกออกเป็นช่อแบบช่อแยกแขนง ตามปลายกิ่ง ดอกเล็กสีขาว ออกดอกเดือนธันวาคม – กุมภาพันธ์

ผล ผลรูปไข่กลับ ออกเป็นพวงโต ผิวคล้ายลื่นจี ผลสุกสีแดงเข้ม เนื้อติดกับเมล็ดสีขาว หนึ่งผลมี 1 เมล็ด ออกผลเดือนมีนาคม – พฤษภาคม

แหล่งที่พบ ป่าดิบแล้ง รวมทั้งบริเวณรอยต่อระหว่างป่าเต็งรังและป่าดิบแล้ง สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ความชื้นต่ำ ขึ้นได้ดีในดินไม่อุ้มน้ำ ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูร้อนต่อฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ผลสุก เนื้อหุ้มเมล็ดรับประทานเป็นผลไม้

รส เปรี้ยว

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด